

[Industriministeren]

af maksimalpriserne på olieprodukter og er derfor ikke blevet analyseret på tilsvarende måde. I øvrigt vil regnskaberne for disse selskaber ikke være sammenlignelige med raffinaderiselskabernes.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 111

Til *industriministeren* (28/10 83) af:

Camre (S):

»Vil ministeren tage initiativ til ændring af principperne for monopoltilsynets godkendelse af benzin- og oliepriserne?«

Begrundelse

I svar af 6. september 1983 på mit spørgsmål nr. S 1601, folketingets forhandlinger 1982-83, sp. nr. 13529, oplyste ministeren bl.a., hvilke principper monopoltilsynet anlægger ved vurdering af benzinselskabernes prispolitik.

Det er imidlertid åbenbart, at de oplysninger, monopoltilsynet lægger til grund for vurderinger af benzin- og oliepriserne, kan være utilstrækkelige for ikke at sige misvisende.

Der er grund til at betvivle, at monopoltilsynets beføjelser til at kræve et relevant regnskabsmateriale er stærke nok, og det vil være af interesse at høre ministerens vurdering heraf.

De priser, monopoltilsynet godkender, kan ikke baseres på de multinationale benzinselskabers regnskabsmateriale, som kan indeholde overfakturering af benzin- og olieprodukter leveret fra udenlandske søsterselskaber.

Grundlaget for godkendte priser må være verdensmarkedsprisen for råvarerne med tillæg af den minimale forrentning af den kapital, som er nødvendig til drift af et benzin- og olieselskabs produktion og markedsføring.

Svar (3/11 83):

Industriministeren (Stetter):

Monopoltilsynet har oplyst følgende:

»Tilsynet har siden 1975 fastsat prisberegningsregler for de tre danske raffinaderiselskabers prisfastsættelse for olieprodukter.

Maksimalprisen bygges op af følgende elementer:

1) Producentlandenes faktiske salgspris, dvs. verdensmarkedsprisen, for de råolier, der indgår i produktionen.

2) Et bruttoavancetillæg svarende til de faktiske omkostninger på raffinaderiet samt et rimeligt beløb til forrentning af den på raffinaderiet investerede rentekrævende kapital.

3) Fragt beregnet efter de internationale fragtrater.

4) Et tillæg til dækning af transport- og produktionssvind samt brændsel på raffinaderiet.

5) Et salgs- og distributionstillæg til dækning af de faktiske salgs- og distributionsomkostninger samt et beløb til forrentning af den i handelsafdelingen investerede kapital.

Den pris, som fremkommer ved denne beregning, reguleres op eller ned inden for et interval på $\pm 5\%$ alt efter prisforholdene for olieprodukter på Rotterdammarkedet, og herved fremkommer periodens maksimalpris.

Selskaberne fordeler maksimalprisen på de enkelte produkter med udgangspunkt i produktprisrelationerne på Rotterdammarkedet.

Kalkulationsreglerne bygger således på faktiske, konstaterbare pris- og omkostningsforhold. Der indgår ikke i beregningerne interne afregningspriser.

Kalkulationsreglernes tekniske udformning er til stadighed under overvejelse. Monopolarådet har senest foretaget en revision af reglerne ultimo oktober 1983.«

Som det fremgår af monopoltilsynets ovennævnte redegørelse, bygger kalkulationsreglerne på faktiske konstaterede pris- og omkostningsforhold, og der indgår ikke i beregningerne interne afregningspriser.

Bl.a. på denne baggrund finder jeg ikke, at der er noget behov for, at jeg skulle tage initiativ til en ændring af princippet i monopoltilsynets godkendelse af benzin- og oliepriserne.

Til orientering vedlægges et eksemplar af de nye prisberegningsregler for olieprodukter. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 115

Til *udenrigsministeren* (31/10 83) af:

Riishøj (SF):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om ordlyden af det forslag, som de nordiske